శ్రీకృష్ణం వందే జగద్గురుం

శ్రీ కృష్ణ చరిత్ర

(చరిత్ర,లీలలు)

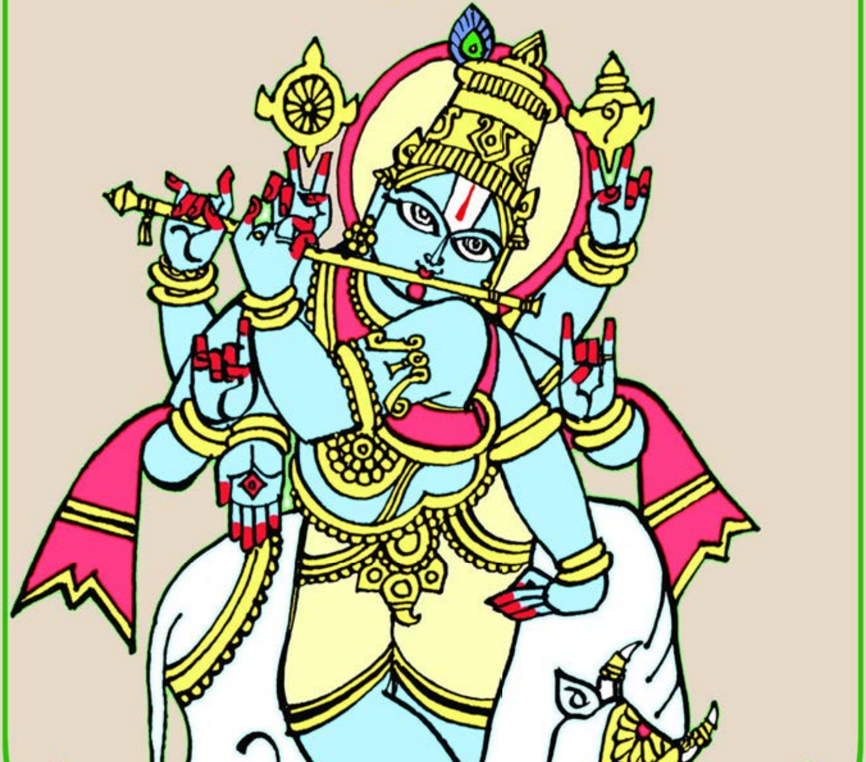

రచన : పొరుగంటి రామకృష్ణ ప్రసాద్

శ్రీ కృష్ణ చరిత్ర

ప్రథమ భాగం "భక్తికాండ"

(చరిత్ర, లీలలు)

రచన

వొరుగంటి రామకృష్ణ ప్రసాద్

ముఖచిత్రం

పాణి, చెన్నై.

© నవరత్న బుక్ హౌస్

డి.టి.పి.

శ్రీ శ్రీనివాస గ్రాఫిక్స్

RS.750/-

ముద్రణ

శ్రీ చైతన్య ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్,

విజయవాడ – 520 002.

వసుదేవ సుతం దేవం కంసచాణూర మర్దనం
దేవకీ పరమానందం కృష్ణం వందే జగద్గురుం

*

రుక్మిణీ కేళిసంయుక్తాం పీతాంబర సుశోభితం
ఆ వాప్త తులసీగంధం, కృష్ణం వందే జగద్గురుం

*

శ్రీవత్సాకం, మహోరస్కం వనమాలా విరాజితం
శంఖచక్రధరం దేవం, కృష్ణం వందే జగద్గురుం

*

గోపికానాం కుచద్వన్ద కుంకుమాంకిత వక్షసం
శ్రీ నికేతం మహేష్వాసం కృష్ణం వందే జగద్గురుం

* * *

శ్రీ కృష్ణం వందే జగద్గురుం

ఈ దేశం చేసుకున్న పుణ్యం, ఈ దేశంలో పుట్టినవారి భాగ్యంగా, "శ్రీ కృష్ణ" నామం, అంతో ఇంతో చరిత్ర, ఎంతో కొంత భగవద్గీత (శ్లోకాలు) తెలియని వారుండరే వుండరన్నది అతిశయోక్తి కాదు. హాస్యాస్పదమసలే కాదు.

అంతటి ధన్యచరిత్రుల - ధర్మ, కర్మ భూమి - సనాతన సద్ధర్మ, స్వయంప్రకాశ, చారిత్రక, ఇతిహాసక పుణ్యభూమి ఇది. ఇక్కడి సంస్కృతీ సౌరభాలే ప్రపంచానికి అందాయి. గీత ప్రవచించబడింది. ప్రవర్తన నిర్దేశించబడింది. ధర్మార్థ కామ మోక్షాల - శిక్షణా, రహస్యం, ఆచరణ - ఆవశ్యకత ఈ దేశానికి ఉగ్గుపాలతో లభిస్తే, దాంతో ప్రపంచానికి "ప్రాణప్రతిష్ఠ" గావించబడింది. ధర్మం తెలిపింది.

అవగాహన పెంచింది. ఆలోచింపచేసింది. ఆరాధన నేర్పింది. సమత-మమత-మానవతల- "మహనీయ శక్తిని, త్రివేణీ సంగమంగా విశ్వవ్యాప్తం చేసింది. విశ్వంభర అయింది. అందుకే -

ఇది సనాతన భూమి. సద్ధర్మ భూమి. ప్రతి వ్యవస్థ - ఏ అవస్థ పడకుండా - సుప్రకాశము, స్వప్రకాశమై, అర్థించే వారికి ముందు భక్తి, ఆ తదుపరి జ్ఞానమిచ్చింది. అర్ధ పురుషాల పరమ రహస్యాన్ని తత్వంగా తెలిపింది. తరించమని కోరింది. అందుకు, ఈ దేశంలో పుట్టిన రామకృష్ణుల రమ్య - ధర్మ - కర్మ - జీవనం, సదాచార సంపత్తి సనాతన ధర్మమయింది. సదా ప్రకాశిస్తుంది.

"రామ-కృష్ణ"లను "వర" ప్రసాదులుగా సనాతన సారథిని చేసింది. శాశ్వతత్వాన్ని చూపి, తెలిపింది.

శ్రీ"రామ" కథలో మానవతకు అంజలి ఘటించింది.

"శ్రీ కృష్ణ" చరిత్రలో - ప్రేమకు పట్టం గట్టింది.

అందుకే "రామకృష్ణులు" ఈ లోకానికి ఆరాధ్యనీయులు, ఆది ధైవాలు" అయ్యారు. అందుకే "స్థాపకాయచ ధర్మస్య, సర్వధర్మ స్వరూపిణే అవతార వరిష్ఠాయ "రామ - కృష్ణాయతే నమః" అనేది.

ఎన్నో జన్మల "పుణ్య ఫలం" సుకృతంగా, శ్రీమతి సువర్చలాంబా, వేంకట సూర్యప్రసాదరావుల జేష్ఠ తనూజుడినై - "ఆ - "శ్రీ" పరాంబిక, దివ్యశక్తి బిడ్డడివై - "నారాయణీ" - నారాయణ" అనే ఆ శ్రీమన్నారాయణుని, దివ్య - పరిపూర్ణావతారమైన -

"శ్రీ కృష్ణ చరిత్ర"ముసు "కృష్ణం వన్దే జగద్గురుం - అంటూ - "శ్రీకృష్ణ" భాగవతంగా ఈ వొరుగంటి వంశీయుడు, తన శక్తి మేర, "శ్రీ రామకృష్ణ" వర "ప్రసాద"మై - అందిస్తున్నాడు. అందుకుని ఆనందించండి. పఠించి పరమానందం పొందండి.

శ్రీ సాయి సువర్చలా సదన్
రామలింగేశ్వర పేట,
కుడిచేతి 6వ లైను
విజయవాడ - 520 003.
ఫోన్ : **0866-2532139**
9393007648.

ఈం
వొరుగంటి రామకృష్ణప్రసాద్
పారంపర్య పీఠాధ్యక్షులు,
విశ్వమానవతా గురుపీఠం

***web* : www. vorugantiramakrishnaprasad.com**

విషయసూచిక

పేజి. నెం.

ప్రథమోధ్యాయం

ప్రార్థన	11
దేవకీ వసుదేవులు	13
అక్రూరుడు	26
మంత్రాంగం	32
వేదవ్యాసులు	37
హస్తిన	41
గోకులం	47
కరువు-కాటకం	49
బలరామ-కృష్ణులు	54
''గాలి''దుమారం	59
నంద''నంద''నుడు	71
''పండుగ''- సంబరం	73
కృష్ణలీలలు-''పూతన''	76
తృణావర్తుడు	87
ఆనందమయుడు	96
మద్దివృక్షాలు	106
రాసలీలా తరంగిణి	111
పిచ్చిపని	114
ప్రమాదాలా! ప్రమోదాలా ?	123
గోవర్ధనగిరి	130
కంసుడు	137
ధనుర్యాగం	153

ద్వితీయోధ్యాయం

ఆ''నంద''ప్రదాత, ఆ''నంద''నందనుడు	163
మధురానగరిలో	173
అంధకుడు	185
అష్టవంకరుల ''వక్ర' త్రివక్ర	197
కంసుడు - ధనస్సు	205
గజరాజు - కువలయము	212
కంసుని దుర్బుద్ధి	221

చాణూర, ముష్టికులు 225
కంసవధ - కిరీట ధారణ 236
విద్యాభ్యాసం 243
కృష్ణార్జునులు 259
సాందీపులు-సంచార గురుకులం 262
గురుదక్షిణ 285
స్వయంవరం 295
జరాసంధుని ఆగ్రహం 299
పునరావాసం 304
మహేంద్రగిరి 310
గోమంతకం 325

తృతీయోధ్యాయం

గెలవాలి, తప్పదు! 331
ఉద్ధవుడు 337
కరవీరపురం 352
రుక్మి 363
రేవతి 371
కుశస్థలి 383
పునరాగమనం 386
భవిష్యత్తు 390
ముందుచూపు 401
కోపం పోతే, అంతా శాంతమే 424
శైబ్య 430
సందిగ్ధత 433
స్త్రీబుద్ధి 438
ఆహ్వానం 443
కల్యాణ కాంతులు 448
సమాలోచనం..! 455
జయోస్తు...! 468
ప్రమాదం...! 470
సురక్షితం - మన జీవితం 479
కాలయవనుడు 483
ఆందోళన...! 492
కమనీయ కల్యాణపండుగ 498

కృష్ణం వన్దే జగద్గురుం

ప్రథమాధ్యాయము

"వ్యాస" ప్రణీతమైన - ఈ దివ్య కథామృతానికి వందనం.

"వ్యాసో నారాయణో హరి" అన్న వ్యాసభగవానునికి మళ్ళీ వందనం.

"పొరుగంటి వంశంలో పుట్టి, వందనీయత నొంది", సువర్చలాంబా, వెంకట సూర్యప్రసాదరావుల - గర్భశుక్తిముక్తా ఫలమై భువి వెలయింపచేసిన - ఆ మాతా పితలకు శిరో వందనం.

శ్లో॥ చిన్తయామి హరిమేవ సంతతం, మన్దమన్ద హసితాననాంబుజం
నారదాదిముని బృందవందితం, పరమపురుషం శ్రీహరిం,
భక్తాసంరక్షణామూర్తినిం.

ప్రార్థన

అధర్మం పెరుగుతుంది. ధర్మం తరుగుతుంది. ధర్మహాని నేమాత్రం భరించలేని ధరణీమాత కన్నీరు మున్నీరయింది. తన గోడును, కాలాతీతుడు, కాలపురుషుడు, కాలకాలుడు, కాలాత్మకుడైన శ్రీమన్నారాయణునికి తెలుప నిశ్చయించుకుంది. బయలుదేరింది. అనంతునిపై అధివశించియున్న శ్రీపతి చేరి, ముకుళిత హస్తాలతో-

"ఓ శరణాగత రక్షకా! దీనబంధూ, దయాళూ శరణు, శరణు." అని శ్రీహరిని స్తుతిస్తూ ప్రార్థన మొదలుపెట్టింది.

"ఓ దయాసింధూ, శరణాగతవత్సలా! కరుణామయా, ఇక ఈ పాపభారము మోయలేను. కాలహరణము భరించలేను. పుణ్యామూర్తులు, ధర్మ నిరతులైన సత్సంతాన మందరికి ఆనందాయకమే. వారి వలన ఏ విధమైన బాధలుండవు. వారు, వారి భక్తితో, నీవు, నేను, అందరము ఆనందప్రదుల మౌతాము. ఇది ధర్మం. దీనిని భరించగల్గడం సహజం.

అయితే, వీరికి భిన్నంగా - అధర్మవర్తనులై జన్మించి, వారి ప్రవర్తనముతో లోకాలను గగ్గోలు పరిచి, ధర్మాత్ములకు, పుణ్యాత్ములకు అనునిత్యం కీడు సలిపే, పరమ దుర్మార్గ జాతి ఒకటి వారి చేష్టలతో, నాకు మనశ్శాంతి లేకుండా చేస్తుంది. ఆ పాపభారాన్ని భరించలేకపోతున్నాను. సర్వేశ్వరుడు, సనాతన, సద్ధర్మమూర్తివైన నీవు....

వెంటనే కల్పుచేసుకోవాలి. పాపభారమంతమొందించి, ధర్మసంరక్షణం గావించాలి. ఇదే నా ప్రార్థన. ఈ స్వార్థపరులైన మనుషులు, సంకుచిత భావాలతో, దుష్ట ప్రవర్తనతో, నీకు, నాకు, ఇలలో మనుగడ లేకుండా చేస్తున్నారు. అసూయా ద్వేషాలతో పెచ్చరిల్లుతూ "దేవుడంటే.... ఏడీ లేడనే - స్థితిని భగవద్భక్తులకు కల్గిస్తూ పరమ భాగవతోత్తములను, పాశవికంగా, దారుణ మారణకాండకు గురి చేస్తున్నారు.

స్త్రీలను చెరబడుతున్నారు. యజ్ఞయాగాలు ధ్వంసం చేస్తున్నారు. అన్యాయాన్ని న్యాయంగా, అధర్మాన్ని ధర్మంగా, తమను ఆరాధనీయులుగా తలపింప చేస్తున్నారు. శిశువుల ఉసురులు తీస్తూ - నీ ఉనికినే ప్రశ్నిస్తున్నారు. అధికారమదం, దుర్మార్గ బుద్ధులతో రెచ్చిపోతున్నారు.

భగవాన్! ఎన్ని రకాల విధ్వంసం చేయాలో, అన్ని రకాల దారుణాలకు, ఇక ఇంతకుమించి, అపకారం చెయ్యలేను, మొర్రో" అన్న విధంగా స్త్రీ బాలవృద్ధులను, తాపసులను, ధర్మమూర్తులను, పుణ్యప్రియులను కూల్చి, కాల్చి వేస్తున్నారు. అన్ని రకాల హింసించి, ధర్మ ప్రగతిని, నిరతిని, దుర్భరం చేస్తున్నారు.

ఓ దేవదేవా.. కరుణించు. కదలిరా! ధర్మం నిలబెట్టు. ఓ సనాతన సారధీ, సద్ధర్మమూర్తీ, నన్ను ప్రశాంతంగా బ్రతుక నియ్యి. ఇప్పుడు నువ్వు చేసే ఏ నిర్లక్ష్యమైనా, అధర్మ పునాదులు పటిష్టమవడానికి మార్గమౌతుందే తప్ప, మానవాళి శాంతి మనుగడకు ఏ మాత్రం ఉపకారి కాజాలదు." తన ఆవేదనను ధరణీమాత వెళ్ళ బోసుకుంటుంది. అంతా వింటున్న శ్రీహరి, పెదవి విప్పి భూమాతను వూరడించ సిద్ధపడుతున్నాడు.

"ఓ భూదేవి, నీ ఆవేదన, అందులోని బాధ. ఏర్పడిన గడ్డు పరిస్థితులు, ఎదుర్కొనే దుస్థితి సర్వం చూస్తున్నాను. నాకేమీ తెలియదనుకోకు. చెట్టునున్న పండైనా, చేసుకున్న పాపమైనా పండాలి. అప్పుడే పరిస్థితి చక్కబెట్ట గల్గుతాము. పిల్లలు తప్పులు చేస్తే, దండిస్తారే తప్ప ..... చంపరు.

అదే హద్దు దాటితే, అవసరమైతే, సమాజ శ్రేయస్సు, లోక క్షేమం కోసం, మమతాను బంధాల్ని ప్రక్కనబెట్టి, మరణదండన విధంచడానికి కూడా ధర్మం వెనుకాడదు. అది శిక్షా శాస్త్రం. కనుక -

అధర్మం పెరిగి, ధర్మానికి హాని జరిగినప్పుడు తప్పక నేనవతరిస్తాను. నా ధర్మం నేను నిర్వర్తిస్తాను. కర్తవ్య నిర్వహణలో, మమతానురాగాలకు, వాని వరుసలకు, బాంధవ్యాలకు దారిలేదు. ధర్మ పరిరక్షణే ధ్యేయంగా ముందుకు సాగుతాను. ఇది సత్యం. శాంతించు''మని, భూదేవిని వూరడించి శ్రీమన్నారాయణుడు పంపాడు.

దేవకీ వసుదేవులు

త్రేతాయుగం ముగిసింది.

ద్వాపరం ప్రారంభమయింది. ధర్మంలో కొంత మార్పు వచ్చినా, అధర్మానికింకా చోటు దొరకడం లేదు. అయినా త్రేతాయుగ ధర్మాలు, ద్వాపరంలో కనుపించడం లేదు. కొంతలో కొంత... ఏదో తెలియని మార్పు... అది. కాల మహిమ.

ఆ ద్వాపర కాలంలో -

యాదవవంశం వృద్ధి చెందింది. యమునాతీర పరిసర సుక్షేత్ర ప్రాంతాల ''వ్రజభూమి''లో, యాదవులు సుఖంగా వుంటున్నారు. విశాల మైదానం ప్రాంతంలో గుబురుచెట్ల సముదాయం, కనులు మిరుమిట్లు గొలిపి, పరవశింప చేసే ప్రకృతి అందాలు, పూలసుగంధాలు, కావలసినంత పచ్చిక బయళ్ళు, ఎక్కసంగా మొఖం మొత్తేటంత మెక్కగల గ్రాసం,... అది, తమ సంపదగా... అచ్చటి యాదవులు -

అపార గోగణంతో, గోవర్ధనగిరిని ప్రత్యక్షదైవంగా పూజిస్తూ, సుఖసంతోషాలతో, కాలం గడుపుతున్నారు. ప్రకృతి సహజ అందాలు, ఆనందం వారికి, పుట్టుకతో లభించిన సిరిసంపదలుగా, ఆనందమూర్తులై సుఖసంతోషాలతో కాలం గడుపుతున్నారు.

ఈ యాదవులలో కొందరు సంస్థానాధీశులు కూడా వున్నారు. కుక్కుర, అంధక, వృష్ణి, సత్వత్, భోజ, మరు, శూర వంశాల వారొక సమాఖ్యగా కలిసి

కట్టుగా నిలబడ్డారు. వీరినే వృష్ణి వంశీయులని గూడా అంటారు. వీరు స్వతంత్ర రాజులు. వీరిలో "అంధకులు" ప్రతాప, పరాక్రమవంతులు, చెప్పుకోదగ్గ ఘనులు. వీరినే "మహారాజా!" అని కూడా సంబోధింపచేసుకుంటూ తమ గుర్తింపును, నిలబెట్టుకుంటున్నారు.

ఈ యాదవులు మిగిలిన మానవజాతికన్నా మిన్నగా తమ తమ ప్రత్యేకతలను చాటుకుంటూ, మరొకప్రక్క నిలబెట్టుకుంటున్నారు. చతుర్ముఖ ప్రజాపతి వరాలు పొంది, దేశ ప్రసిద్ధులుగా, ప్రముఖులుగా చెలామణి అవుతున్నారు. మరొక రకంగా చెప్పాలంటే వీరు (యాదవులు) బ్రహ్మ వరప్రసాదులు.

చతుర్ముఖ ప్రజాపతికి ఇద్దరు పుత్రులు. వారు అత్రి, దక్షులు. దక్షుని కుమార్తె అదితి. ఆమెకు వైవస్వతుడు. ఇతనికి మనువు. మనువు కుమార్తె "ఇళ", ఈమె చంద్ర కుమారుడు బుధుని వివాహం చేసుకుని పురూరవునకు జన్మనిచ్చింది. అతడు కాలమహిమగా దేవవేశ్య ఊర్వశి ప్రేమలో పడ్డాడు.

ఈ పురూరవునికి ఇద్దరు పుత్రులు. జేష్టుడు ఆయువు. ఇతనికి అయిదుగురు కుమారులు. ఈతని కుమారుడే వీరాధివీరుడు, సద్ధర్ముడైన నహుషుడు. ఇతని కుమారుడు యయాతి. ఈ యయాతి దేవ, దానవులతో యుద్ధం చేసి, వారి దర్పమణచిన ప్రప్రథమ పౌరుషవంతుడు, వీరాధివీరుడు. ఇతని ప్రాభవం వల్లనే యదువంశానికి నూతనశకం ప్రారంభమైంది.

యయాతి ప్రథమ భార్య దేవయాని. ఈమె భృగువంశీయుడైన రాక్షస గురువు, శుక్రాచార్యులవారి ముద్దుబిడ్డ. ఈమెకు ఇద్దరు పుత్రులు. వీరు యదువు, తుర్వసుడు. ఈయన సంతానమే "యదువంశ" ప్రారంభ నూతన శకానికి నాంది అయింది. ఈ యదు కుమారుడు క్రోష్టువు. అతని కుమారుడు దేవమిధుషు. అతని కుమారుడు శూరుడు.

త్రేతాయుగంలో, ''మధువు'' అనే రాక్షసుడు, వ్రజభూమి అరణ్యప్రాంతాలలో వుండేవాడు. అతని పేరుతో అది మధువనమని ప్రఖ్యాతి చెందింది. ఈ మధువు అరణ్యాలను నరికి, సుందర ప్రాంతమైన మధురగా తీర్చిదిద్దాడు. ఈ మధు సంతతి వలన ఆ ప్రాంతీయులు అల్లల్లాడిపోయారు.

అప్పుడు శ్రీరాముని సోదరుడైన శతృఘ్నుడు మధుసంతతి నెదుర్కొని, ప్రజలకు భయభ్రాంతులు లేకుండా చేసాడు. మధుర సుఖశాంతులతో మనసాగింది. ఆ పరిసర ప్రాంతాలను కూడా సంరక్షించి, ఇక్ష్వాకు వంశ ప్రాభవానికి దారి చేసాడు. మధువన బాధితులకు దుష్టరాక్షస పీడ లేకుండా శతృఘ్నుడు శాంతిని ప్రసాదించాడు.

అప్పుడు శూరుడు అధికారమొందాడు. వానివలన శూర వంశం ప్రభావ మొందింది. యాదవులు మధురపై దండెత్తి శతృఘ్న వంశీయులను జయించి సామ్రాజ్యం చేజిక్కించుకున్నారు. వారు గోగణ, వెండి బంగారాది సిరులతో సుసంపన్నులయ్యారు. వారివలనే, ఈ ప్రాంతం శూరసేన దేశంగా విఖ్యాతి చెందింది.

ఈ శూరసేన వంశీయుడే వసుదేవుడు. నక్షత్రాలు శుభలగ్నంలో వుండగా, దేవదుందుభులు మ్రోగుతుంటే, శుభముహూర్తంలో శుభ లక్షణాలతో, శుభలగ్నం, యోగంలో వసుదేవుడు జన్మించాడు. దేవతులు పుష్పవృష్టి కురిపించారు. అప్సరసలు ఆనందంగా నాట్యమాడారు.

ఈ వసుదేవునికి అయిదుగురు సోదరీమణులు. వారిలో ఒకామె పృథ. ఈమెను కుంతీభోజుడు దత్తత తీసుకున్నాడు. ఆమెయే పాండురాజు జేష్ఠపత్ని. ఈమెకు ముగ్గురు వీరాధివీరులైన పుత్రులు వరప్రసాదంగా జన్మించారు. పంచపాండవులుగా విఖ్యాతులైన మొదటి ముగ్గురు ఈమె పుత్రులే. మరో సోదరి ఛేది దేశాధీశుని పరిణయమాడింది. ఆమె కుమారుడే శిశుపాలుడు. శూరవంశీయుల అధిపతి వసుదేవుడు. ఇతను అనంత పశుసంపదకు అధిపతి.

అయితే యదువంశీయులలో మరొకశాఖ క్రోష్టువు వంశీయుడైన అంధ కేయూదులు, తమ మహారాజుగా ఉగ్రసేనుని గుర్తించి ఆయన నాయకత్వంలో కాలం గడుపుతున్నారు. ఈ శూరసేనాధీశుడైన ఉగ్రసేనునికి అయిదుగురు పుత్రులు. తొమ్మిదిమంది కుమార్తెలు. వారిలో జేష్టుడు "కంసుడు".

ఉగ్రసేనుని సోదరుడు దేవకునకు నలుగురు పుత్రులు. ఏడుగురు కుమార్తెలు. వీరందరిలోకి "దేవకి" అంటే అతనికెంతో ఇష్టం. శూర అంధకేయుల మధ్య సఖ్యం కన్న వైర భావమే ఎక్కువ. దీనితో తరచు పోట్లాటలు జరుగు తుండేవి. దాంతో ఇరువర్గాల వారికొక ఆలోచన వచ్చింది. తమ వర్గం వాడైన

వసుదేవునికి అవతలి వర్గం వ్యక్తి దేవకితో వివాహం చేస్తే అనవసర పోట్లాటలు కుమ్ములాటలుండవని భావించారు. ఇరువర్గాలలో శాంతి నెలకొంటుందని కూడా తలంచారు. ఉభయుల ఆలోచన మెచ్చదగినదేనన్నట్లు భావించి ఆ వర్గ పెద్దలు ఉగ్రసేనుని రాజమహలులో వారికి, వివాహం చేసారు. అందరు ఎంతో.... ఎంతో... ఎంతగానో సంతోషించారు.

వివాహం జరిగింది. అగ్నికి నూతన దంపతులు ప్రదక్షిణం చేశారు. ఈ సంఘటనకు లోకాలు సంతోషించినట్లు పుష్పవర్షం కురిసింది. దేవ దుందుభులతో, పెండ్లి బాజాలు, తప్పెట్లు, తాళాలు, మంగళ తూర్య రవాలతో,... పృధివి పులకించినట్లు లోకానికో పండుగగా...

ఆ కార్యక్రమం యావత్తూ ఆనందమయంగా అంబరాన్నంటే సంబరాలతో సాగిపోయింది. అందరితోపాటు యాదవులలో కూడా సంతోషం వెల్లివిరిసింది. అయితే-

ఉగ్రసేనుని జేష్ఠపుత్రుడైన కంసుడు తన స్వార్థం కోసం ఏమైనా చెయ్యగల దుష్టబుద్ధి. దురాత్ముడు. ధైర్యవంతుడు, బలవంతుడు, శూరసేనీయులకు శూరుడే. రాజులకు వీరాధివీరులకు కంసుడు.... సింహస్వప్నం. తనకు తోచిందే తప్ప, ధర్మం - శాస్త్రము, నీతి - న్యాయం - అనే మాటలకు అర్థం తెలియదు. అటువంటి మాటలు వినబడవు.

తనను కాదంటే ఎంతటి ధర్మాత్ములు, భాగవతోత్తములైనా నిగ్రహిస్తాడు. ఇంకా ఎదురు తిరిగితే చంపడానికి కూడా వెనుకంజ వెయ్యని క్రూర మనస్తత్వం- కానీ దేవకి అంటే, కంసునికి ప్రేమ, అభిమానం. వారి ఆనందానికి తాను ఎంతగానో మురిసాడు. దేవకీ వసుదేవుల సంతోషమే తన సంతోషంగా భావిస్తున్నాడు.

ఇలావుండగా ఒకనాడు దేవఋషి నారదులవారు మధురకు వచ్చారు. కంసుని చూసారు. నారదుని సమయోచితంగా స్వాగతించి, జరుపవలసిన మర్యాదలనన్ని కంసుడు జరిపించాడు. నారదుని ఆశీస్సులనపేక్షించాడు. వచ్చిన మహర్షి వూరుకోకుండా "నా ఆశీస్సులెందుకయ్యా నీకు" అంటూ అతన్ని రెచ్చగొడుతున్నట్లు హెచ్చరించాడు. నారదుని మాటలకు వులిక్కిపడిన కంసుడు.

అదేవిటి మహర్షి, అలాగంటారు! మీ ఆశీస్సులు మాకు....! "ఎంతో వినయ విధేయతలను ప్రదర్శిస్తుంటే, తంపులమారిగా బిరుదాంకితుడైన నారదుడు "చూడు. కంసా! ధర్మం శాశ్వతం. అధర్మానికి ఎప్పటికైనా వినాశనం తప్పదు. అవునా ?"

"ఓస్. అంతేనా...!" అని అతి సామాన్యమైన విషయానికి తాను కంగారు పడినట్లు తలచాడు. సమయస్ఫూర్తి వంటి నారదుని హెచ్చరికకు పకపక నవ్వేశాడు. కంసుని బెదురుపాటును, ఆ వెంబడి ఆతని నిర్లక్ష్యాన్ని గ్రహించిన నారదుడు, తనకదే కావాలన్నట్లు తలవూపాడు. అప్పుడే -

"ఓ ఋషివర్యా! న్యాయము - ధర్మము - అన్యాయము - అధర్మము... వీటి విలువలు, నా మార్గానికి అడ్డు రావడం, ఎవరో వచ్చి ... అదే.. ఆ దేవుడు వచ్చి, నన్ను నాశనం చెయ్యడం, మళ్ళీ ఒకసారి పకపక నవ్వి... అదేదో.. హాస్యాస్పద హెచ్చరికన్నట్లు", మహర్షీ!ఇది సాధ్యమా ? అన్నవాడు" - ఆ వెంటనే -

"ఓ దేవఋషీ. ఇది చెప్పడానికే ఇంత దూరం వచ్చారా ? మీరు చెప్పే ఆ దేవుడికి నన్ను చంపడమే ఒక పనా ? నా దారి నాది, నా ధర్మం నాది. ఇందులో ఏ ఒక్కరికి భయపడవలసిన పని లేదు. ముఖ్యంగా, మీరు హెచ్చరించి చెప్పే మీ దేవునికి ?" ఎంతో వ్యంగ్యంగా వుందాతనిప్రసంగం.

"బలహీనులను భయపెట్టే మాయలమూర్తి మీరు దేవుడనే... అసలు సిసలైన ఆ పిరికిపంద. వీరులను, శూరులను ఆతడు నిర్భందించలేడు సరికదా, ఆ దరిదాపులకు కూడా రాలేడు. నేను బల, పరాక్రమవంతుడను, దృఢచిత్తుడను. శాసనకర్తను, నా ఆజ్ఞే నా రాజ్యంలో శిరసావహించాల్సింది. నన్ను కాదన్నవారు మనలేరు, బ్రతికి బట్టకట్టలేరు." వళ్ళంతా పొగరును దట్టించుకున్నట్లు, నా రాజ్యం, నా శాసనం, నా ధర్మమన్నట్లు మాట్లాడుతున్నాడు.

నారదునికి కావల్సింది గూడా అదే. అంతా విన్న నారదుడు, చిన్నగా నవ్వుతూ...

"కంసా! ధర్మం. వాడిమొనకల్గిన కత్తికన్నా పదునైనది. శిక్షించు శక్తి కలది. ఎవరైనా, దేనినైనా సరే ధిక్కరించవచ్చును. వెక్కిరించవచ్చును కానీ, ధర్మాన్ని అతిక్రమించలేరు. ధర్మహాని జరిగి, పాపభారం పెరిగిపోతే, ఆ పరమాత్మ తప్పక అవతారమెత్తుతాడు. ధర్మ ప్రతిష్ఠాపనం గావిస్తాడు. సనాతన, సద్ధర్మ, భాగవతోత్తము లకు తప్పక బాసటగా నిలుస్తాడు. ఇది సత్యం తప్పదు" దీనిని హెచ్చరికగా కాక, ఒక చురకగా అంటిస్తాడు.

కంసుడు నారదుని అధిక్షేపిస్తున్నట్లు బిగ్గరగా నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో నిర్లక్ష్యం, పరిహాసం, వ్యంగ్యం... ఎన్నో కలబోసుకుని, వెక్కిరింతకు అన్నగారివలె వుంది.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Sri+Krishna+Charitra

* * *